

2. Maakt de in een nationale aanvraag tot betaling gedane verklaring met betrekking tot de gezonde handelskwaliteit in de zin van artikel 13, eerste zinsnede, van verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie ⁽²⁾ van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, deel uit van de in artikel 11, lid 1, tweede alinea, juncto artikel 3, van verordening (EEG) nr. 3665/87 bedoelde gegevens?

⁽¹⁾ PB L 302, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 351, blz. 1.

Beroep, op 5 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-153/05)

(2005/C 143/39)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 april 2005 beroep ingesteld tegen Republiek Oostenrijk door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Gerald Braun als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 maart 2002 betreffende de vaststelling van regels en procedures met betrekking tot de invoering van geluidgerelateerde exploitatiebeperkingen op luchthavens in de Gemeenschap ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2. de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 28 september 2003 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 85, blz. 40.

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) van 28 januari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Winfried L. Holböck en Finanzamt Salzburg-Land

(Zaak C-157/05)

(2005/C 143/40)

(Procestaal: Duits)

Het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) heeft bij beschikking van 28 januari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 april 2005, in het geding tussen Winfried L. Holböck en Finanzamt Salzburg-Land, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Staan de bepalingen inzake het vrije kapitaalverkeer (artikel 56 EG e.v.) in de weg aan een op 31 december 1993 geldende (en ook na de toetreding van Oostenrijk tot de EU op 1 januari 1995 verder geldende) nationale regeling volgens welke dividenden van binnenlandse aandelen worden belast tegen een tarief ten belope van de helft van het gemiddelde belastingtarief dat op het totale inkomen van toepassing is, terwijl dividenden van een in een derde land (in het hoofdgeding: Zwitserland) gevestigde naamloze vennootschap, waarin de belastingplichtige een tweederde belang heeft, steeds tegen het normale inkomstenbelastingtarief worden belast?

Beroep, op 6 april 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-158/05)

(2005/C 143/41)

(Procestaal: Duits)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 6 april 2005 beroep ingesteld tegen Bondsrepubliek Duitsland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Braun en M. Huttunen als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 maart 2002 betreffende de vaststelling van regels en procedures met betrekking tot de invoering van geluidgerelateerde exploitatiebeperkingen op luchthavens in de Gemeenschap⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 28 september 2003 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 85, blz. 40.

Hogere voorziening, op 8 april 2005 ingesteld door Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 18 januari 2005 in zaak T-141/01, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-162/05 P)

(2005/C 143/42)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 april 2005 hogere voorziening ingesteld door Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 18 januari 2005 in zaak T-141/01, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. de hogere voorziening gegrond te verklaren en het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 18 januari 2005 (zaak T-141/01), houdende verwerping van het beroep tot nietigverklaring van beschikking C(1999)534 van de Commissie van 4 maart 1999, in zijn geheel te vernietigen, en
2. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar hogere voorziening voert rekwirante drie middelen aan:

1. Onregelmatigheid van de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg, voorzover het Gerecht rekwirante het recht heeft ontzegd bepaalde bewijsmiddelen — die zij in de omstandigheden van de zaak beslissend achtte — aan te voeren, zonder dat zij in de mogelijkheid of de gelegenheid is geweest om voor het Gerecht en tijdens de procedure om herstel van deze onregelmatigheid te verzoeken, zodat haar belangen ernstig zijn geschaad en zij haar rechten van verweer niet naar behoren heeft kunnen uitoefenen — punten 132 tot en met 138 van het arrest.
2. Schending van het algemene rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld. Ingevolge de kennelijk onjuiste en soms ongefundeerde beoordeling en uitlegging door het Gerecht van de feiten, is ook zijn motivering van het arrest kennelijk in strijd met het algemene rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld dat voor eenieder geldt zolang niet in het kader van een strafprocedure een definitieve veroordeling is uitgesproken.
3. Onjuiste juridische kwalificatie door het Gerecht van rekwirante als entiteit die de aan het project Sumak verleende steun moet terugbetalen, overeenkomstig artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 en de beschikking tot intrekking van de steun. Rekwirante betoogt dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, waar het haar — vennootschap Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis — kwalificeert als de entiteit die de ingevolge beschikking C(1999)534 van de Commissie van 4 maart 1999 ontvangen steun moet terugbetalen.